

м. А ѣже състи ѡдеснѣю менѣ и ѡшнѣю, нѣсть мнѣ дати, но имже оуготовано ѣсть.

ма. И слышавше десать, начаша негодовати ѡ Іаковѣ и Іѡаннѣ.

мв. Іисъ же призвавъ ихъ, глагола имъ: вѣсте, ѡкъ мнѣ-шнѣси владѣти языки, соудолѣваютъ имъ, и велицыи ихъ ѡбладѣютъ ими.

мг. Не такъ же бѣдетъ въ васъ: но, иже ѡце хощетъ въ васъ вѣшнѣи быти, да бѣдетъ вамъ слуга:

мд. И иже ѡце хощетъ въ васъ быти старѣи, да бѣдетъ всѣмъ рабъ.

ме. Ибо снъ чловѣчь не прїиде, да послужитъ емъ, но да послужитъ, и дастъ дшш свою ѡзбавленіе за многи.

мс. И прїидоша во Іерїхонъ: и исходящъ емъ ѡ Іерїхона, и оучникъмъ егѡ, и народъ многъ, сынъ Тимѡвъ Картимей слѣпый сѣдѣше при пѣти, просѣ.

мз. И слышавъ, ѡкъ Іисъ Назвранїнъ ѣсть, начатъ звати и глаголати: снѣ Дѣдовъ Іисе, помилшй ма.

ми. И прецѣхъ емъ мнози, да оумолчїтъ: онъ же множае паче зваше: снѣ Дѣдовъ, помилшй ма.

мо. И ставъ Іисъ, рече егѡ возгласїти: и возгласїша слѣпцѣ, глаголюще емъ: дерзай, востани, зовѣтъ та.

и. Онъ же ѡвергъ рїзы своѣ, вставъ, прїиде ко Іисови.

иа. И ѡвѣщавъ, глагола емъ Іисъ: что хощеши да сотворю тебѣ; слѣпый же глагола емъ: оучїтлю, да прозрю.

ив. Іисъ же рече емъ: иди: вѣра твоѣ спасѣ та. и ѡбїе прозрѣ, и по Іисѣ иде въ пѣть.

ГЛАВА ІІ.

а. И егда приближиса во Іерусалимъ, въ Виносфажїю и Виноанїю, къ горѣ Елеѡнстѣи, посла два ѡ оученикъхъ своихъ,

б. И глагола имъ: идиѣта въ весь, ѡже ѣсть прѣмъ вама: